

Rundetaarn: Under en sort sol

Der er ikke meget provinsialitet over Rundetaarns præsentation af sydvestjyske nutidskunstnere. Nogle værker kunne have stået på de mest moderne københavnske gallerier.

Kunstudstilling

Rundetaarn, Bibliotekssalen, København:

Under en sort sol

Til den 13. maj

Selv i det højteknologiske Danmark betyder det stadigvæk noget, hvor ens rødder kommer fra. Hvor man er opvokset, og hvor ens tanker går. Naturen og landskabet, hvad enten det er langt ude på landet eller midt på stenbroen, er med til at gøre én til det menneske, man er.

I Rundetaarn i hjertet af København kan man netop nu se en udstilling, hvor kunstnere fra Sydvestjylland viser deres værker. Og dermed kan vi med egne øjne se, om man stadig kan tale om en fælles identitet, et fælles udtryk her, langt ude i udkantsdanmark.

Svaret er ja, men på en temmelig nuanceret måde.

Svar på skepsis

Der skal nok være en eller anden galleriejer eller indfødt københavner, som, hvis man går vedkommende lidt på klingens, vil have svært ved at forestille sig kunst fra Sydvestjylland som andet end nostalgiske hjemstavns-malerier eller, i bedste fald, som noget, der er mindst et par årtier bagud i forhold til den københavnske samtidskunst.

Disse menneskers skepsis modsvares kort og kontant af Kate Skjerning og Cecilie Bendixen, der begge bidrager med installationer så samtidskunstsagtige, at de kunne stå på rummene i et af de fancy københavnske gallerier.

Kate Skjernings stofinstallation "Himmelflugt" begynder allerede for foden af Rundetaarns sneglegang for at slutte i lette, luftige og elegant opadstræbende blomsterformer, feminine og næsten vægtløse som en kontrast til Christian IV's maskulint potente tårn.

Den arkitekt- og designuddannede Cecilie Bendixen bearbejder på smukkeste og mest poetiske vis sin hjemstavns marsklands-kab i tre sammenhængende værker i uld, bomuld og sefar (et syntetisk tekstilstof) symboliserende henholdsvis skyer, klitter og havets bølger. Alt er gennemarbejdet og gennemtænkt, og alt er på én gang næsten forskningsagtigt undersøgende og meget æstetisk.

Et gammelt vogterhus

Mere traditionelle er malerierne af Lars Bollerslev, Margit Enggaard Poulsen og Else Pia Martinsen Erz, hvis man undlader at gøre adjektivet til et spørgsmål om kvalitet. Lars Bollerslevs malerier af "Markmandshuset", et gammelt vogterhus i marsken ved Skærbæk, fanger det lille ensomt beliggende hus i al slags vejr med stor farveintensitet.

Margit Enggaard Poulsen skruer endnu mere op for såvel farvestyrken som ekspressiviteten i øjeblikksstemninger fra Fanø, mens Else Pia Martinsen Erz som fynboen Johannes Larsen viser os Danmarks rige fugleliv i frisk sansede kompositioner fra Vadehavet.

En indre ro

Hvad angår de plastisk arbejdende kunstnere er det ikke på samme måde indlysende at henvise til det stykke Danmark, de bor på, men Lis Andersens skulpturer har en monumentalitet, en indre ro og en stout styrke over sig, som i hvert fald undertegnede forbinder med området, mens Ole Videbæks enormt levende terrakotta-torsoer bare er gode.

Det samme kan siges om de to grafikere Pernille Bejer og Hanne Knudsdatter, hvis værker på trods af yderst diskrete virkemidler står umådeligt stærkt i deres naturlyrik.

Udstillingen som helhed giver et godt billede på den kunstneriske kvalitet, der findes ude i det ganske land, selvom det ikke er alle, der endnu er klar over det. Der sker faktisk noget i Udkantsdanmark. Også på kunstfronten.

Der sker faktisk noget i udkantsdanmark. Også på kunstfronten.

TOM JØRGENSEN

Offentliggjort 26.03.12 kl. 20:15

<http://kpn.dk/billedkunst/article2734517.ece>